

י"ח: בראשית רבה פרשת כ', והחמום הוא על ידי חלישות המלאך
 כנ"ל, ומחמת זה היה גלות מצרים ובניסן נגאלו, ונתתקן חטא
 אדם הראשון אז. נמצא שבניסן נתחזק כח המלאך, שזה בחינת
 תקון חטא אדם הראשון, שנתתקן בניסן, בעת גאלת מצרים
 כנ"ל. וזה שכתוב (שמות ז): "והוצאתי את צבאתי" – בחינת
 מלאכים, שיצאו ונגאלו בניסן (עין מכילתא פ' בא). כי אז נתחזקו
 ונתתקנו כנ"ל. ועל כן עקר התחדשות הרצון, בחינת: "וכמצייה
 עבד בחיל שמיא", הוא בניסן, כי אז הוא זמן תקון וחזוק שלהם
 כנ"ל.

אבל גם בכל השנה יכולין לחדש הרצון על ידי השמחה, כי
 על ידי השמחה נותנין חזוק בהמלאכים כנ"ל, ואזי
 נתעורר שמחה בהמלאכים כאלו נתחדש הרצון, בחינת:
 "וכמצייה עבד בחיל שמיא", באותו היום, כאלו קבלו ההתמנות
 שלהם באותו היום. אבל עקר התחדשות הרצון הוא בניסן, ואזי
 הוא עקר חזוק שלהם. ואזי בניסן היה ראוי שיתבטל הטמאה
 הנ"ל לגמרי, מאחר שנתתקן ונתחזק כח המלאך, כנ"ל:

יא אבל יש שבא טמאה הנ"ל מבחינה אחרת. כי דע, שעל ידי
 רבנים ודינים שאינם כשרים, שעושין עוות הדין,
 על ידי זה בא טמאה הנ"ל, חם ושלום, כי על ידי עוות המשפט,
 שהוא בחינת (תהלים קכ"ב): "כסאות למשפט", נופלין בחינת
 אהבות מן המרכבה, כי כסאות למשפט שהוא בחינת המרכבה,
 שם הוא בחינת אהבה קדושה, בבחינת (שיר השירים ג): "מרכבו
 ארנמן, תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים". וכשנפגם המרכבה
 בחינת כסאות למשפט על ידי עוות הדין – אזי נופלים משם
 אהבות נפולות, ועל ידי האהבות הנפולות בא, חם ושלום,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'קנב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַחֲמוּם וְהַטְמְאָה הַנִּ"ל. וְעוֹת הַמְשָׁפֵט נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי בְּחִינַת תְּפִלִּין רְעִים.

כִּי יֵשׁ בְּחִינַת תְּפִלִּין מַחִין שֵׁישׁ בָּהֶם פְּסֻלָּת, כִּי הַתְּפִלִּין מַחִין נַעֲשִׂין עַל-יְדֵי שְׁמַעְלִין הַלְּחוֹת וְשִׁמְנוּנִית הַגּוֹף מִבְּחִינַת הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ לְבְּחִינַת חוֹתָם דְּקִדְשָׁה, בְּחִינַת תְּפִלִּין מַחִין כַּנִּ"ל. וַיֵּשׁ לְחוֹת שְׁצָרִיכִין לְצֵאת בְּבְּחִינַת טַפַּת עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל, וְכִשְׁמַעְלִין בְּחִינַת אֱלוֹ הַשְּׁמְנוּנִית מִבְּחִינַת הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ אֶל הַמַּח, אֲזִי נִתְעָרַב פְּסֻלָּת בְּהַמַּחִין וְהַתְּפִלִּין, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה קְלָקוּל הַמְשָׁפֵט, בְּבְּחִינַת (חֲבִקוּק א): "רָשָׁע מִכִּתִּיר אֶת הַצְּדִיק" הֵינּוּ הַפְּסֻלָּת שְׁמַתְעָרַב וּמִסַּבֵּב אֶת הַמַּח, עַל-יְדֵי שְׁמַעְלִין בְּחִינַת טַפַּת עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל אֶל הַמַּח, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַלְקַל הַמְשָׁפֵט. וְזֶהוּ: עַל-כֵּן יֵצֵא מְשָׁפֵט מְעַקָּל, הֵינּוּ קְלָקוּל הַמְשָׁפֵט כַּנִּ"ל, כִּי הַמְשָׁפֵט – עַל-יְדֵי הַמַּח, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּשִׁלְמָה (מְלָכִים-א ג): "כִּי רָאוּ כִּי חָכְמַת אֱלֹקִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מְשָׁפֵט". וְעַל כֵּן כְּשֶׁנִּפְגַּם הַמַּח, נִתְקַלְקַל הַמְשָׁפֵט.

וְעַל-יְדֵי קְלָקוּל הַמְשָׁפֵט בְּחִינַת מְשָׁפֵט מְעַקָּל, עַל-יְדֵי-זֶה בָּא, חַם וְשָׁלוֹם, טְמְאָה הַנִּ"ל, כַּנִּ"ל. וְזֶה מְעַקָּל, אוֹתֵיזוֹת עֲמָלֵק, שֶׁעַל יְדוֹ בָּא הַטְּמְאָה הַנִּ"ל, בְּבְּחִינַת (דְּבָרִים כ"ה): "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרְךָ". וְזֶהוּ (בַּמִּדְבָּר כ"ד): "וַיֵּרָא אֶת הַקִּינִי" – "וַיֵּרָא אֶת עֲמָלֵק", שֶׁהֵם סְמוּכִים זֶה לָזֶה בַּתּוֹרָה, כִּי טְמְאָה הַנִּ"ל, שֶׁהִיא טְמְאָת עֲמָלֵק, הִיא בָּאָה עַל-יְדֵי גֵרִים, כְּכֹל הַמְּבֹאֵר לְמַעְלָה. וְזֶה בְּחִינַת מִרְאָה בַּחֲלוֹם (כְּמוֹ שְׁקוֹרִין זֹאת הַטְּמְאָה מִרְאִין). מִרְאָה רָאִישִׁי תִּבּוֹת: רָשָׁע מִכִּתִּיר אֶת הַצְּדִיק, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּא טְמְאָה זוֹ כַּנִּ"ל, עַל-יְדֵי שֶׁנַּעֲשֶׂה עוֹת הַמְשָׁפֵט כַּנִּ"ל:

יב וְאָזִי כְּשָׁבָא טְמֵאָה הֵנִי לְעַלְיַדֵי עֲוֹת הַמְּשֻׁפָּט, אֵין תְּקוּן רַק עַל־יַדֵי קְשׁוּר הַמְּרַכָּבָה שְׁצָרִיכִין לְקַשֵּׁר הַמְּרַכָּבָה, בְּחִינַת: מְרַכְבוֹ אֲרַגְמָן, שֶׁהֵם רְפָאֵל וְגַבְרִיאֵל וְכוּ', שֶׁהֵם מְלָאכֵי הַמְּרַכָּבָה, כְּמוֹבָא, שְׁצָרִיד לְקַשְׂרָם, לְתַקֵּן פְּגַם הַמְּרַכָּבָה הֵנִי לְשִׁמּוּשׁ בְּאֵין הָאֲהָבוֹת הַנְּפוּלוֹת כִּנ"ל. וְעַל כֵּן קָדַם הַשָּׁנָה נִתְּתִיקוֹן מִקְדָּמוֹנִים לְזִמְרַת קְשׁוּר הַמְּרַכָּבָה, דְּהֵינּוּ: מִימֵינִי מִיכָאֵל, וּמִשְׁמַאֲלֵי גַבְרִיאֵל וְכוּ'; כִּי עַל־יַדֵי קְשׁוּר הַמְּרַכָּבָה נִצְוִלִין מִטְמֵאָה הֵנִי לְ:

יג וְזֶה בְּחִינַת: תְּקִיעָה, תְּרוּעָה, שְׁבָרִים. תְּקִיעָה זֶה בְּחִינַת: "הִיתָקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחָרְדוּ" (עֲמוּס ג), בְּחִינַת חֲרִדַת הַגּוֹף, בְּחִינַת קַרְרוּחַ בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י"ז): "וְקָר רֹוחַ אִישׁ תְּבוּנָה", שְׁעַל־יַדֵי־זֶה הוּא תְּקוּן הָאֲמוּנָה, עַל־יַדֵי 'אִישׁ תְּבוּנָה' כִּנ"ל. תְּרוּעָה זֶה בְּחִינַת: "וּמִשָּׁה הָיָה רֵעָה" בְּחִינַת תְּפִלִּין, הַפֶּדָּה רֵעָה זִנּוּת כִּנ"ל. שְׁבָרִים זֶה בְּחִינַת חֲלוּמוֹת צוּדְקִים וְאַמְתִּיּוּם, בְּחִינַת (שׁוֹפְטִים ז): "אֵת מִסְפַּר הַחֲלוּם וְאֵת שְׁבָרוֹ", דְּהֵינּוּ חֲלוּמוֹת צוּדְקִים וְאַמְתִּיּוּם:

ג שְׁבָרִים הוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט, בְּחִינַת (תְּהִלִּים נ"א): "לֵב נִשְׁבָּר" (עֵין תְּקוּן כ"א דף מ"ט), דְּהֵינּוּ מַה שֶּׁהֵלֵב נִשְׁקָה לְכַבּוֹת חֲמוּם הֵלֵב, שֶׁהוּא כְּמוֹ נוֹר דָּלוּק, בְּחִינַת (תְּהִלִּים ק"ד): "יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם" כִּי עַל־יַדֵי קְלָקוּל הַמְּשֻׁפָּט, שְׁמִזָּה נוֹפְלִין אֲהָבוֹת נְפוּלוֹת כִּנ"ל, וְעַל־יַדֵי־זֶה הֵם מְחַמְּמִין הֵלֵב וּמְטַמְּאִין, חָם וְשָׁלוֹם, כִּי הֵלֵב הוּא מְקוֹם הַמְּשֻׁפָּט, כְּמוֹ שְׁכֶתֶת (שְׁמוֹת כ"ח): "וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֵת מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לִבּוֹ". וְכִשְׁיֵשׁ קְלָקוּל הַמְּשֻׁפָּט, הֵם מְחַמְּמִין הֵלֵב עַל־יַדֵי הָאֲהָבוֹת הַנְּפוּלוֹת, וְעַל כֵּן צָרִיד לְהִשְׁקוֹת אֵת הֵלֵב, לְכַבּוֹת חֲמוּם הֵנִי לְ. וְזֶה בְּחִינַת שְׁבָרִים, בְּחִינַת לֵב

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'קלד - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נִשְׁבֵּר, בְּחִינַת: "יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם", דְּהִינוּ שְׁהֵלֵב נִשְׁקָה,
וְנִכְבָּה חֲמוּם הַנ"ל, שְׁזָה בְּחִינַת תִּקּוּן הַמְשַׁפֵּט:

סדר קצור לקוטי מנהרג"ת הימני:

יג בְּנִיּוֹן נִתְחַזַּק כַּח הַמְּלָאכִים (עֵין פְּנִים), נִמְצָא שְׁנֵיּוֹן הוּא תִקּוּן
הַבְּרִית. וְעַל-יְדֵי שְׂמֻחָה מְמַשִּׁיכִין קְדֻשָּׁת וְשְׂמֻחַת נִיּוֹן בְּכָל
הַשָּׁנָה בְּלָה, וְזוֹכִין לְתִקּוּן הַבְּרִית וְלִהְנַצֵּל מִמְּקָרָה לִילָה חַם
וְשָׁלוֹם:

יֵד אֲבָל לְפַעֲמִים גַּם עַל-יְדֵי רַבָּנִים וְדִינִים שְׂאִינָם בְּשָׂרִים
שְׂמַעוֹתֵינוּ אֶת הַמְשַׁפֵּט. עַל-יְדֵי-זֶה בָּא טְמֵאת הַמְּקָרָה חַם וְשָׁלוֹם.
וְהַתִּקּוּן לְזֶה הוּא קִשּׁוֹר הַמְּרַכָּבָה: (עֵין לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת רֹאשׁ חוֹדֶשׁ
הַלְכָה ז' שְׂמַבּוּאָר שָׁם שְׂקִשּׁוֹר הַמְּרַכָּבָה הוּא לְקִשֵּׁר וְלַחֲבֵר מַחֲשָׁבְתוֹ יַחַד לְמָקוֹם אֶחָד
רַק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִתְוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה. וְכַמּוּבָא בְּתַקּוּנֵים שְׂמַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת הֵם בְּחִינַת
חַיּוֹת טְמֵאוֹת, וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת הֵם בְּחִינַת הַחַיּוֹת שֶׁל הַמְּרַכָּבָה עֵין שָׁם:) וְהוּא מֵה
שְׁנַת־יֶסֶד מִהַקְּדֻמוֹנִים לֹאמַר קֶדֶם הַשָּׁנָה בְּשֵׁם ה' וְכו' מִימֵינוּ
מִיכָאֵל וְכו' שֶׁהוּא קִשּׁוֹר הַמְּרַכָּבָה, וְהוּא סְגָלָה לְהַנְצִיל עַל-יְדֵי-זֶה
מִטְמֵאָה הַנ"ל שְׂבָאָה עַל-יְדֵי עוֹנוֹת הַמְשַׁפֵּט שֶׁל הַדִּינִים שְׂאִינָם
בְּשָׂרִים כַּנ"ל:

סדר ימני מנהרג"ת הימני:

קָה בְּשָׁנַת תַּקַּפ"ז הַנ"ל בְּתַחֲלַת חֶשְׁוֹן נִשְׂאָתִי אֶשְׁתִּי הַשָּׁנָה
וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁנָה נוֹלַד לִי בְּנִי נַחֲמָן שִׁיחִיָּה בְּיוֹם שְׁנֵי ה' אֶלּוּל הַשָּׁם
יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְגִדְלוֹ לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְיִכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים אָמֵן:

קו בְּסוֹף שָׁנַת תַּקַּפ"ז סָמוּךְ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִצְאָה הַגְּזֵרָה הַרְעָה
בְּמִדְיָנָתָנוּ לְקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֵיל, וְהָיוּ לָנוּ פְּחָדִים גְּדוֹלִים אֲזוּ, וְאֲזוּ

חִבְרָתִי עוֹד כַּמָּה תְּפִלוֹת עַל הַגְּזֵרוֹת וְשָׂאֵר תְּפִלוֹת מִשָּׂאֵרֵי
הַמְּאַמְרִים שֶׁעֲדִין לֹא נִכְתַּב מֵהֶם תְּפִלוֹת, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹרֵנִי
לְהוֹצִיאֵם לְאוֹרָה מִהֶרָה:

קו בְּסוֹף שְׁנַת תַּקפ"ט בָּאנוּ לְאוֹמִין לְהִיּוֹת שָׁם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
תק"צ כְּדַרְבְּנוּ תָּמִיד, וְלֹא הָיָה לָנוּ מָקוֹם לְהִתְפַּלֵּל בּוֹ, כִּי בְּתַחֲלָה
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָרֵאשׁוֹן אַחֲרֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ שֶׁהוּא שְׁנַת תַּקע"ב
הִתְפַּלְלָנוּ בְּהַקְלוּיֹז הַחֲדָשָׁה שֶׁנִּבְנְהָ שָׁם בְּאוֹתוֹ הַקִּיץ, כִּי אֲנֵשִׁי
הַקְלוּיֹז בִּקְשׁוּ אוֹתָנוּ לְהִתְפַּלֵּל שָׁם וְקָבְלוּ אוֹתָנוּ שָׁם בְּכָבוֹד גָּדוֹל,
וְאַחֲרַי כֶּךָ נִמְשָׁךְ הַדְּבָר כַּמָּה שָׁנִים שֶׁהִתְפַּלְלָנוּ שָׁם עַד שְׁנַת
תַּקפ"ב, וְאִז מִחֲמַת שְׁנַתְרַבּוּ הָעוֹלָם לַסַּע עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה יוֹסֵף
ה' עָלֵיהֶם וְכוּ' עַל יְדֵי זֶה הָיָה מִן הַנִּמְנָע לְהִתְפַּלֵּל עוֹד בְּהַקְלוּיֹז
דָּשָׁם, כִּי בְּשִׁבִיל אֲנֵשִׁי־שְׁלוֹמֵנוּ לְבַד הָיִינוּ צְרִיכִים בֵּית הַמִּדְרָשׁ
מִיָּחָד:

וְאִז חָמַל עָלֵינוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁפְּתָאֵם נִמְצָא נָגִיד אֶחָד מִשָּׁם,
שְׁמוֹ רַבִּי מְרֹדְכִי וּבִקְשׁ אוֹתָנוּ בְּכָבוֹד גָּדוֹל שֶׁנִּכְנַס לְבֵיתוֹ
לְהִתְפַּלֵּל, וּפְנָה בְּשִׁבְלֵנוּ בֵּית גָּדוֹל עִם עוֹד חֶדֶר גָּדוֹל אֲצִלוֹ
וְהַעֲמִיד לָנוּ שְׁלֻחָנוֹת וְסַפְסָלִים וְהַכִּין לָנוּ נֵרוֹת וְיָמִים וְתַקַּן הַכֹּל
עַל מְכוֹנוֹ וְהִתְפַּלְלָנוּ שָׁם כַּמָּה שָׁנִים, אַחֲרַי כֶּךָ נִפְטַר זֶה הָאִישׁ
וְהִתְפַּלְלָנוּ שָׁם אַחֲרַי פְּטִירָתוֹ גַּם כֵּן שָׁנָה אוֹ שְׁנַתִּים, אַחֲרַי כֶּךָ
נִתְגַּלְגַּל הַדְּבָר שֶׁלֹּא הָיָה אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל שָׁם עוֹד, וְהִתְחַלְנוּ
לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית רַבִּי נַחֲמָן נָתַן בְּהַאֲמַבֵּר שֶׁהִתְפַּלְלָנוּ בּוֹ בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ הַקְּדוֹשִׁים, וְהִתְפַּלְלָנוּ שָׁם גַּם כֵּן אִיזָה שָׁנִים:
קח וַיְהִי בְשְׁנַת תַּק"צ לֹא הָיָה אֶפְשָׁר עוֹד לְהִתְפַּלֵּל שָׁם וְהָיָה לָנוּ
צֵעַר גָּדוֹל וּבִקְשׁנוּ מָקוֹם לְשֹׁכֵר וְהוֹמִין לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דִּירָה
חֲדָשָׁה שֶׁהִיְתָה סְמוּךְ לַגְּמָר, וּבִקְשׁ אוֹתָנוּ הַבַּעַל הַבַּיִת לְהִתְפַּלֵּל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'קנו - צמח מנוהרנית דצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
- "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שָׁם, לַחֲנֹךְ בֵּיתוֹ הֶחֱדָשׁ בְּקִדְשֵׁת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְאִים וּבְשָׂרִים
כְּאֵלוֹ, וְהִתְפַּלְּלוּ שָׁם:

וְאִזּוֹ סָמוּךְ לְאוֹתוֹ רֵאשׁ הַשָּׁנָה שָׁלַח הַשֵּׁם בְּלִבִּי הִתְעוֹרְרוֹת חֶזֶק
שְׂאֵכָנִים עֲצָמִי בְּכָל כַּחֲסֵי לְהִתְחִיל לְעֵסֶק בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּדְרָשׁ
בְּשָׁבִיל הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בְּאוֹמִין, וּבְכָר עָלָה זֶה בְּדַעְתִּי
וּדְבָרְנוּ מִזֶּה כְּבָר כִּמְהַ פְּעָמִים וְלֹא אֶסְתַּיֵּעַ מִלְּתָא לְעֵסֶק בּוֹ עַד
אוֹתָהּ הַשָּׁנָה שְׂרָאִינוּ שְׁנֵשְׂאָרְנוּ נְעִים וְנָדִים מְאֹד וְאִזּוֹ חֶזֶק הַשֵּׁם
אֶת לְבָבִי לְעֵסֶק בְּזֶה וַיְדַעְתִּי כִּי רַבּוֹ הַמְּנִיעוֹת לְזֶה מְאֹד מְאֹד הֵן
מִחֲמַת מָמוֹן כִּי צָרִיכִים לְזֶה הוֹצָאָה רַבָּה, הֵן מִפְּחַד הַמֶּתְנַגְּדִים
שְׁלֹא יִמְנְעוּ חֵם וְשָׁלוֹם אֵךְ יְדַעְתִּי שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁבְּכָל עֵת עוֹמְדִים
בְּנִגְדֵנוּ כְּשֵׁאֲנוּ רוֹצִים לְעֵסֶק בְּעֵסְקוֹ הַקָּדוֹשִׁים הַנּוֹגְעִים
לְהַשְׂאָרְתוֹ הַקָּדוֹשָׁה בְּעוֹלָם, אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹזֵר לָנוּ תָּמִיד
לְגִמֹר הַכֹּל כַּאֲשֶׁר כְּבָר הָיָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲזָרִי בְּעִנְיַן הַהִדְפָּסָה
כִּמְהַ פְּעָמִים וְכוּ' וְכָל מַה שֶׁעָבַר בְּזֶה אֵין פְּנָאִי לְסִפּוֹר כִּי בּוֹדֵאִי
רַבּוֹ הַמְּנִיעוֹת וְהַתְּנַגְּדוֹת אַחֲרַי כִּי בְּלִי שְׁעוֹר, אֵךְ אֵף עַל פִּי כֵן
חִזְקָתִי יָדִי בֵּה' עַד שֶׁבְּחִמְלַת הַשֵּׁם הִנְחֵתִי יְסוּד הַבְּנִין הַקָּדוֹשׁ
בַּשָּׁנָה הַזֹּאת הִיא שְׁנַת תַּקְצ"ב בְּחֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן, וְעֵסְקָתִי בְּזֶה שְׁתִּי
שָׁנִים לְקַבֵּץ מְעוֹת וְלִקְנוֹת הַפְּלָאָן [הַשְּׂטִיחַ] וְכוּ' וְעָבַר בְּזֶה מַה
שֶׁעָבַר בְּפֶרֶט בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה שֶׁהִיא שְׁנַת תַּקְצ"א שֶׁיִּצְאָה בְּעוֹלָם
הַחוֹלְאֵת הַמָּרָה שְׁקוֹרִין חוֹלִירַע רַחֲמָנָא לְצַלֵּן שְׁהִיתָה קָשָׁה
מִדְּבַר רַחֲמָנָא לְצַלֵּן שְׁהִמִּיתָה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת נְפֹשׁוֹת וְכָל הַחֶרֶף
הָיָה הָעוֹלָם סָגוּר הַשֵּׁם יְרַחֵם מֵעַתָּה, וְאַחֲרַי כִּי סָמוּךְ לְשָׁבוּעוֹת
הִיתָה הַמְּרִידָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל פּוֹלִין שְׁמָרְדוּ בְּהַקִּיֶסֶר יָרוֹם הוֹדוֹ,
וּבְכָל זֹאת לֹא הִנְחֵתִי אֶת הָרָצוֹן וְהַכְּסוּפִין, וְלִהְתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ עַל זֶה וּבְחִמְלַת הַשֵּׁם לֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מֵאֲתָנוּ וְעֲזָרְנִי

בְּזִכּוֹת הַרְבִּים בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְעֲזָרְנוּ
 לְהַנִּיחַ הַיְסוּד בַּשָּׁנָה הַזֹּאת מֵה שְׁלֵא הָיָה מִי שִׁיֶּאֱמִין לְשִׁמוּעַתְנוּ,
 שִׁיְהִיָּה אֶפְשָׁר לָנוּ לְהַעֲמִיד בֵּית הַמְדָרָשׁ עַל שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּאוֹמְיִן
 אַחֲרֵי מַחְלוֹקֶת וְהַתְנַגְּדוֹת כְּאֵלֶּה אַךְ קִשְׁטָא קָאֵי וְעֲצַת ה' לְעוֹלָם
 תִּעֲמַד כִּי הוּא גָּמַר וַיִּגְמַר הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִרְצוֹן כָּל יִרְאֵי
 הָאֱמִתִּיִּם, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזָרְנוּ לְגַמֵּר הַבְּנִיָן הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה מְהֵרָה
 ה' יִגְמַר בְּעֵדְנוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ
 בְּאַמֶּת, אָמֵן:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

עַג הָאֱמוּנָה לְבַדָּה, שְׁמֵאֱמִין בְּהַצְדִּיק וּמְקָרֵב עֲצָמוֹ אֵלָיו אֶפְלוּ אִם
 לֹא יִקְבֹּל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, זֶה בְּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד כִּי עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה
 וְהַהֲתַקְרְבוֹת לְבַד נֶאֱכָל הָרַע שְׁלוֹ וְנִתְהַפֵּךְ לְמַהוּת הַצְדִּיק. וּבְלִבְד
 שִׁיְהִיָּה כּוֹנֵן לְשָׁמַיִם. אֲבָל מִי שֶׁנּוֹסֵעַ וּמְקָרֵב עֲצָמוֹ לְצְדִיקִים
 בְּשִׁבִיל כּוֹנֵן אַחֲרָת, לֹא יוֹעִיל לוֹ הַהֲתַקְרְבוֹת כָּלֵל (שם קכט).

עַד הַהֲתַקְרְבוֹת לְהַצְדִּיק מְבַטֵּל הַגְּדֻלוֹת וְכֵן מְבֹאֵר לְעִיל אֹת י"ז. עַל
 כֵּן זֶה סִימָן אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק בְּאַמֶּת, אִם יֵשׁ לוֹ שְׁפָלוֹת (שם
 קלח).

עַם אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק יוֹכֵל לְהִרְגִישׁ קִדְשֵׁת יוֹם טוֹב. וְעַל יְדֵי
 זֶה מַעֲלָה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנוֹפֵל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה
 (שם).

עוֹ עֶקֶר הַהֲתַקְשָׁרוֹת הוּא אֶהְבָּה. שִׁיֶּאֱהָב אֶת הַצְדִּיק אֶהְבָּה שְׁלֵמָה
 שִׁיְהִיָּה נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, עַד שֶׁעַל יְדֵי אֶהְבַּת הַצְדִּיק יִתְבַּטֵּל
 אֶהְבַּת נָשִׁים בְּבַחֲיִנַת נִפְלְאוֹת אֶהְבַּתְךָ לִי וְכו' (שם).

עוֹ הַשְּׁבֵת שְׁשׁוּבָתִים אֶצֶל הַצְדִּיק הָאֱמֶת הוּא כְּמוֹ תִּעֲנִית (שם קסז).

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ד'קלח ❦ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "צִמְרֵן צִמְרֵן מִקֻּוּה שִׁדְרָה צִמְרֵן מִסְפְּרֵי רִבְנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נִתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שֶׁע"י יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

עַם צָרִיד לְהִזְהֵר מְאֹד לְגַרְשׁ מִקְרָבוֹ הַרוּחַ שְׁטוֹת מֵה שְׁלֵבוֹ מְלֵא מְרוּחַ שְׁטוֹת הַדְּבוּק בּוֹ. וְעַל יְדֵי שְׁנֵת־קִישׁר לְהִצְדִּיק הָאֱמֶת הֵינּוּ שְׂיֵאֵהֵב אֶת הַצְּדִיק אֶהְבֵּת נֶפֶשׁ, עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵשׁ בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל אֶת הַרוּחַ שְׁטוֹת מִקְרָבוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה זֹכָה לְלֵב נִשְׁפָּר (שם קעו).

עט מי שְׂמֵאֵמִין הַיֵּטֵב בְּדַבְרֵי הַצְּדִיקִים, הוּא רוֹאֵה מֵהֶם מוֹפְתִים גְּדוֹלִים בְּכָל עֵת. כִּי הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים מְלֵאִים מוֹפְתִים. וְמִי שְׂמֵאֵמִין בָּהֶם וְיִמְשִׁים לֵב לְדַבְרֵיהֶם הוּא רוֹאֵה וְמוֹצֵא אַחַר כָּךְ, שְׂכָל מֵה שְׁנַעֲשֶׂה אַחַר כָּךְ, הַכֹּל הָיָה מְרָמֵז בְּדַבְרֵיהֶם (שם קפו).

פ קדם שְׂיִוְצֵא הָאָדָם לְאוֹר הָעוֹלָם מְלַמְדִין וְיִמְרָאִין לוֹ כֹּל מֵה שְׂצָרִיד לְעֵבֵד וּלְהַשְׁיֵג בְּזֶה הָעוֹלָם. וְכִיּוֹן שְׂיִוְצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם מִיַּד נִשְׁכָּח וְנִצְאָד מִפְּנֵי הַכֹּל. וּבְשִׁבִיל זֶה הוּא צָרִיד לְנַסֵּעַ לְהִצְדִּיק לְבַקֵּשׁ אַחַר אֲבֹדָתוֹ. כִּי כָּל הָאֲבֹדוֹת הֵלְלוּ שָׁל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, כָּלֵם הֵם אֵצֶל הַצְּדִיק (שם קפח).

סִדְרַר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂיֹת הַיּוֹמִי:

וְאָמְרוּ לוֹ (הֵינּוּ גַם־כֵּן הַשָּׂרִים הַנִּ"ל, כִּי כָּל זֶה הוּא הַמִּשְׁךְ דְּבִרְיָהֶם): הַנְּסִיוֹן יִהְיֶה, אִם אֶתָּה חָכָם כְּזֶה: הַיּוֹת שְׂיֵשׁ כָּאֵן גֵּן, שְׂנִשְׂאֵר מִן הַמֶּלֶךְ שְׂהִיָּה, שְׂהוּא הָיָה חָכָם גְּדוֹל מְאֹד; וְהִגָּן הוּא נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, שְׂגִדְלִים בּוֹ כְּלִי מִתְכּוֹת כְּלִי כֶסֶף וְכְלִי זָהָב וְהוּא נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, אֵךְ אִי־אֶפְשָׁר לְכַנֵּס בּוֹ, כִּי כְּשִׁנְכָנְסֵם בּוֹ אָדָם, אֲזִי תִכְפַּר מִתְחִילִין שָׁם לְרֹדְפוֹ, וְרוֹדְפִין אוֹתוֹ, וְהוּא צוֹעֵק, וְהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ כָּלֵל וְאֵינּוּ רוֹאֵה מִי רוֹדֵף אוֹתוֹ, וְכֵךְ הֵם רוֹדְפִין אוֹתוֹ, עַד שְׂמַבְרִיחִין אוֹתוֹ מִן הַגָּן עַל כֵּן נִרְאֵה אִם אֶתָּה חָכָם, אִם תּוֹכֵל לְכַנֵּס אֵל הַגָּן הַזֶּה וְשָׂאֵל אִם מִכִּים אֶת הָאָדָם הַנְּכָנָס; אָמְרוּ לוֹ, שְׂהַעֲקֹר שְׂרוֹדְפִין אוֹתוֹ, וְהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ כָּלֵל מִי וְמִי רוֹדֵף אוֹתוֹ, וּבוֹרַח בְּבִהְלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי כֵן סִפְרוּ לָהֶם בְּנֵי אָדָם שְׂנְכָנְסוּ לְשָׁם.

וְהָלַךְ אֶל הַגָּן (הֵינּוּ זֶה הַגָּן מִלֶּדֶד הָאֵמֶת), וְרָאָה שָׁיֵשׁ לוֹ חוֹמָה סָבִיב, וְהִשְׁעַר פְּתוּחָהּ, וְאִין שָׁם שׁוֹמְרִים, כִּי בּוֹדְאֵי אִין צְרִיכִים שׁוֹמְרִים לְזֶה הַגָּן וְהָיָה הוֹלֵךְ אֶצֶל הַגָּן, וְהִסְתַּכֵּל וְרָאָה, שְׁעוֹמֵד שָׁם אֶצֶל הַגָּן אָדָם, הֵינּוּ שְׁהָיָה מְצִיר שָׁם אָדָם וְהִסְתַּכֵּל וְרָאָה, שְׁלִמְעָלָה, מֵעַל הָאָדָם, יֵשׁ דָּף, (שְׁקוֹרִין טַאבְּלִיצֶע) [לוח], וְכָתוּב שָׁם, שְׁזָה הָאָדָם הָיָה מְלָךְ לְפָנָי כַּמָּה מֵאוֹת שָׁנִים, וּבִימֵי הַמֶּלֶךְ הַזֶּה הָיָה שָׁלוֹם, כִּי עַד אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הָיָה מְלַחְמוֹת, וְכֵן אַחֲרָיו הָיָה מְלַחְמוֹת, וּבִימֵי הַמֶּלֶךְ הַזֶּה הָיָה שָׁלוֹם.

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרֹף הַיּוֹפְיִי:

סימן תקיד (א) אסור לכבות דליקה ביום טוב ואפילו אם רואה ביתו שנשרף אם אין שם סכנת נפשות ואין מכבין הבקעת אפילו כדי שלא יתעשן הבית או הקדירה או כדי לשמש מטתו: הגה ויש אומרים דוקא אם אפשר להציל הקדירה בלא כיבוי אבל אם אי אפשר להציל או לבשל הקדירה בענין אחר רק שיכבה מותר לכבות (הרא"ש ומרדכי ור"ן פ"ב דביצה ורשב"א וטור) וכן נראה לי עיקר וכן בבית אם ישרף הבית לא יהיה לו מקום לאכול שם ויפסיד סעודתו מותר לכבות אבל אם יש לו בית אחר לאכול שם אסור לכבות משום הפסד ממונו (ב"י בשם אורחות חיים):

(ב) להטות הנר כדי להרחיק השמן מן הפתילה חשיב כיבוי ואסור וכן אסור ליקח פתילה מנר הדולק אפילו ליתנה בנר אחר שהרי כשמוציאה מיד הוא מכבה אותה: הגה ומותר להוסיף פתילות לנר דולק כדי שיבעיר הרבה ויכבה במהרה (ר"ן פ' אין צדין):

(ג) נר של שעוה שרוצה להדליקו ביום טוב וחם עליו שלא ישרף כולו יכול ליתן סביבו קודם שידליקנו דבר המונע מלישרף בענין שיכבה כשיגיע שם: הגה ויש מתירין לחתוך נר של שעוה באור דהיינו שמדליקים גם למטה כדי לקצרה וכן נוהגין אבל ע"י סכין אסור

(הגהות מיימוני פ"ו והגהות אשירי ומרדכי ותוס' פ"ק דביצה) ומותר להעמיד נר במקום שהרוח שולט כדי שיכבה אבל אסור להעמידו שם אם כבר הרוח מנשב (מהרי"ל): (ד) נר שכבה ורוצה להדליקו בו ביום מותר לחתוך ראש הפתילה כדי שיהא נוח לידלק: הגה ושיורי שמן ופתילה מותרין אפילו ביום טוב אחר שבת או שני ימים טובים של ר"ה (ב"י בשם רוב הפוסקים): (ה) נר של בטלה דהיינו שאינו צריך לו אסור להדליקו אבל של בית הכנסת לא חשיב של בטלה ומותר להדליקו אפילו ביום טוב שני אחר מנחה ואין בזה משום מכין לחול שהרי בהדלקתו יש מצוה לאותה שעה ולתקן הפתילות והעששיות ביום טוב אחר מנחה אם רוצה להדליק בו ביום מותר ואם לאו אסור: (ו) אין נותנין נר על גבי אילן מערב יום טוב דחיישינן שמא יבא להשתמש באילן: (ז) אין פוחתין נר של חרם דהיינו בעודו רך כמו ביצים של יוצר למעך אותו ביד לעשות לו בית קבול מפני שהוא עושה כלי: (ח) אין חותכין הפתילה לב' אלא אם כן ע"י שנותן שני ראשיה בפי שני נרות ומדליקה באמצע והוא שיהא צריך לשתיהן: (ט) אין גודלין את הפתילה ולא מהבהבין אותה אבל אם אינה קשה כל צרכה יכול למעכה בידו כדי להקשותה ומותר לשרותה בשמן (שאין בו נר דולק) (ב"י בשם הרוקח): (י) מותר להסיר הפחם שבראש הנר כשהוא דולק אבל אינו חותך ראש הפתילה בכלי: (יא) המדליק נר של יום טוב צריך לברך אשר קידשנו במיצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב:

סימן תקטו (א) נכרי שהביא דורון לישראל ביום טוב אם יש ממינו במחובר או שמחוטר צידה אסור אף למי שלא הובא בשבילו לאכלו בו ביום (ואפילו עבר ונתן לפיו ולעסו אסור לבלעו) (ר"ש בפירוש המשנה פ"ח מ"ב דתרומות) ואפילו לטלטלן אסור

ולערב מותרים בכדי שיעשו ובשני ימים טובים של גליות אם
 הובא ביום ראשון מותר מיד בליל יום טוב שני בכדי שיעשו: הגה
 יש מחמירין לאסרו עד מוצאי יום טוב שני (טור בשם ר"ת ורש"י וסמ"ג) ונוהגין
 להחמיר אם אינו לצורך יום טוב לצורך אורחים ובכה"ג דאז נוהגין להקל
 לאחרים שלא הובא בשבילן (תה"ד סימן ע"ח) וכן אם הובא ביום טוב שני
 צריך להמתין במוצאי יום טוב בכדי שיעשו אבל בב' ימים של
 ראש השנה או ביו"ט הסמוך לשבת בין מלפניו בין מאחוריו אם
 הובא בראשון צריך להמתין עד מוצאי יו"ט ושבת בכדי שיעשו
 ושיעור כדי שיעשו היינו כדי שילך הנכרי למקום שליקט ויגמור
 המלאכה ויחזור לכאן ואם נסתפק לו מהיכן הביאן שיעורן כדי
 שיבוא מחוץ לתחום:

סדר לקויי תפלות הימים:

קע: אבינו מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש
 יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך טוב והמטיב לכל, שבענו
 מטובך האמתי, שמרנו והצילנו לבל נטה דעתנו ולבבנו אחר
 הטוב המדמה, רק נזכה לשבר כל תאות המדמיות, תאות
 הבהמיות ונזכה לדבק מחשבתנו בטוב האמתי בטוב הנצחי,
 להתענג על ה' ולהשביע בצחצחות נפשנו ותהיה אכילתנו
 בקדשה גדולה ובאימה וביראה גדולה ותעזרנו ותזכנו שימשך
 עלינו בשעת אכילתנו הארת הרצון העליון, שנזכה לכסף ולחמד
 ולהשתוק ולהתגעגע אליך באמת ברצון מפלג מאד
 מאד, בלי שעור וערך בתכלית הבטול עד אין סוף, עד שלא נדע
 כלל מה אנו רוצים, ויאיר עלינו הארת הרצון שיהיה לעתיד
 בעולם הבא, כמו שכתוב: "כעת יאמר ליעקב ולישראל, מה פעל
 אל" ונאמר: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים בך

לרב • צאמר מוהררני"ת זצ"ל • "צדיק מצניח מקומו שיהיה מצדיק מוספרי רבנו יהיה תיקון רב" •
לרב • "זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות •

נָגַד בְּנֵי אָדָם, וּנְאָמַר: "עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זולָתְךָ יַעֲשֶׂה
לְמַחְכֶּה לּוֹ":

קֵעָא: וּזְכֵנוּ בְרַחֲמֵיךָ הָרַבִּים לְקַדְשֵׁת חַנּוּכָה, וְתַעֲזָרֵנוּ בְּכֹל שָׁנָה
וְשָׁנָה שְׁנֵזְכָה לִפְעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ וּמִשְׁאַלּוֹתֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַכְּפוּרִים
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁתִּמְחַל וְתִסָּלַח לְעֻזּוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְתַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה "סָלַח נָא לְעֹזֵן הָעַם הַזֶּה כְּגִדְל
חֶסְדְּךָ, וּכְאֲשֶׁר נָשָׂאתָ לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָה" וְשֵׁם נְאָמַר:
"וַיֹּאמֶר ה' סָלַחְתִּי כַּדְבָרְךָ" סָלַח נָא מְחַל נָא כִּפּוּר נָא עַל כֹּל
חַטֹּאתֵינוּ וְעֻזּוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחַטָּאנוּ וּשְׁעֻוֵינוּ וּשְׁפָשְׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ
מִנְעֻזָּרֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה "חֲנִנֵי אֱלֹקִים בְּחֶסְדְּךָ כְּרַב רַחֲמֵיךָ מַחָה
פְּשָׁעֵי הָרַב כְּבִסְנֵי מַעֲוֵנֵי וּמַחֲטָאתֵי טְהָרְנֵי הַסִּתַּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאתֵי
וְכָל עֲוֹנוֹתֵי מְחָה" וְנֵזְכָה עַל יְדֵי הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם
הַכְּפוּרִים לְקַבֵּל עַל יְדֵי זֶה קְדֻשַׁת יָמֵי הַחֲנּוּכָה הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם
חַנּוּכַת הַבַּיִת, וְנֵזְכָה לְהַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ בִּימֵי הַחֲנּוּכָה קְדֻשַׁת הַבַּיִת
הַמְּקוֹדֵשׁ:

קֵעָב: וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַבְּנֶה לָנוּ אֶת בֵּית קְדֻשָּׁנוּ וְתַפְאֵרֵתֵנוּ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, לְטַהֲרֵנוּ
מִעֻזּוֹתֵינוּ וְלִסְלַח חַטֹּאתֵינוּ וְנֵזְכָה לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם
קְרָבָנוֹת הַתָּמִיד בְּבִקְרָה וּבְעֵרֶב וּבִזְכוּת הַתָּמִיד שֶׁל שִׁחַר תִּמְחַל לָנוּ
עַל כָּל הָעֻזּוֹת שֶׁל לִילָה, וּבִזְכוּת הַתָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבִים תִּמְחַל
לָנוּ עַל כָּל הָעֻזּוֹת שֶׁל הַיּוֹם כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גִּדְל הַרְחָמְנוּת שְׁעַל
יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵם נוֹפְלִים בְּעֻזּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר אִין רַחֲמָנוּת
בְּעוֹלָם גָּדוֹל מַזֶּה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם קְדֻשָּׁתֵנוּ בְּשָׂרֵנוּ וְעֵצֶם
דְּקוּתֵנוּ וְרוּחַנִיּוֹתֵנוּ שְׂאָנוּ רְחוּקִים לְגִמְרֵי מַעֲוֹן, וְאִין עוֹן שִׁיךְ לָנוּ
כָּלל, וְאִין אָנוּ יְכוּלִין לְשָׂא עָלֵינוּ עַל מַשְׂאוֵי הָעֻזּוֹת אֲפִלוּ יוֹם אֶחָד

וְעַקֵּר הַרְחֲמָנוּת הַגָּדוֹל מִכָּל מִיָּנִי רַחֲמָנוּת הוּא לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מֵעוֹנוֹת וְחַטָּאִים וּפְגָמִים, אֲשֶׁר רַק זֶה הוּא עַקֵּר הַרְחֲמָנוּת הָאֱמֵתִי, וְאִין שׁוּם רַחֲמָנוּת בְּעוֹלָם נֶחֱשָׁב כָּלֵל כְּנֶגֶד זֶה הַרְחֲמָנוּת עַל כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְכַפֵּר עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וּמִעַתָּה אֲשֶׁר חָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְנַקוֹת עֲצָמֵנוּ מֵעוֹנוֹת, כִּי אִין מִי שְׁיִכַפֵּר בְּעֵדְנוּ, אֲשֶׁר צָרָה הִזְאֵת גְּדוּלָה מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כֹּל וְכָבֵד חָלְפוּ וְעָבְרוּ קְרוֹב לְאַלְפִים שָׁנָה מִיּוֹם הַחֲרָבָן, אֲשֶׁר אָנוּ הוֹלְכִים תּוֹעִים וְחֹשְׁכִים כִּי תוֹמִים וְאִין אָב:

קַעֲג: אֲדוֹן, הֶקֶל עָלֵנוּ, וּשְׁלַח יְשַׁע לְגֵאֲלָנוּ חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְאָמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִי, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וְנַפְשׁ וּמָמוֹן, וְתַגְּאֹל וְתַפְּדֶה נַפְשֵׁנוּ מִכָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, וּמִכָּל מִיָּנִי פְגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִכָּל הַתַּאֲזוֹת וְהַמַּדוּת רָעוֹת וְתַבְּנָה לָנוּ אֶת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ בְּנִין עוֹלָם עַדִּי עַד, וְיִשׁוּבוּ כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם וְלוֹאִים לְדוֹכָנָם וְיִשְׂרָאֵל לְמַעֲמָדָם וְתַמְשִׁיךְ וְתֵאִיר עָלֵינוּ עַל יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים קְדוֹשֵׁת הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ הַכָּלוּל מֵהַשָּׁגַת בֵּן וְתַלְמִיד דְּקַדְשָׁה, שֶׁהוּא אֶסְפִּקְלָרִיא הַמְּאִירָה וְאֶסְפִּקְלָרִיא שְׂאִינָה מְאִירָה וְנֹזְכָה לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מֵרוּחַ שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן, וּמִכָּל מִיָּנִי טְרוּף הַדַּעַת, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילָנוּ מִכָּל מִיָּנִי חַטָּאִים וּפְגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְנֹזְכָה לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ תְּמִיד, וְלִפְרָנְסָה טוֹבָה מְאֹדָה, וְיֵאִיר עָלֵינוּ הָאֲרֶת הַרְצוֹן בְּשַׁעַת אֲכִילָתָנוּ בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָה:

קַעֲד: וְתַרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּכָל רַמ"ח אַבְרִינֵנוּ וְשָׁס"ה גִּידֵינוּ, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילָנוּ מִכָּל מִיָּנִי חוֹלָאֵת, וּבְפָרְט מַחֲלֵי הַרְאָה חַס וְשָׁלוֹם וְנֹזְכָה שְׁתֵּהִיָּה הַרְאָה בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלָּנוּ תְּמִיד, בְּגִשְׁמִיּוֹת

